KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

Elokuvasta Pekka ja Pätkä lumimiehen jäljillä.
Kuvassa: Esa Pakarinen, Masa Niemi ja Toimi Kiviharju.

HUHTIKUU
APRIL

N:o 4 - 1957

KÄYTTÄKÄÄ ONNITTELUADRESSEJA

Kukkaset kuihtuvat! Adressi säilyy jatkuvasti rakkaana muistona ystävällänne. Kun haluatte onnitella ystäväänne hänen merkkipäivänään — kun hän täyttää vuosia, solmii avioliiton, pääsee ripille j.n.e. on paras ja kätevin tapa lähettää hänelle onnittelunne kauniilla adressilla.

Näitä adresseja saa ostaa asiamiehiltämme kuurojenyhdistyksissä. Maksu on 300 markkaa kuorineen.

Pohjaväri on aurinkoisen hiekan väri, reunat ja koristeet sekä teksti, joka tässä kuvassa näyttää mustalta, on kultaa. Suuruus 21 x 27,5 sm, 4 siv.

Adressin myynnistä kertyvät tulot kartuttavat Liittomme Omakotirahastoa.

Adresseja saa tilata Liittomme toimistosta.

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 — HELSINKI — Postisiirtotili n:o 6825

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

HUHTIKUU | 62. VUOSIKERTA | N:o 4 · 1957

Kesäkuun numeroon tarkoitetut ilmoitukset, kirjoitukset ja kuvat on lähetettävä toimitukselle ennen toukokuun 1 päivää

VIITTOMAKIELI OPPIAINEEKSI KUUROJENKOULUIHIN

Taistelu viittomakielen asemasta kuurojen opetusvälineenä on suunnilleen yhtä vanha kuin kuurojen opetuskin. Vaikkakin Espanjassa oli aloitettu kuurojen puheopetus jo noin v. 1570, niin viittomakieli ja sormiaakkoset pysyttelivät tämän opetustavan rinnalla, kunnes ne maailman ensimmäisen kuurojenkoulun perustamisen aikoihin v. 1760 ja sen jälkeen valtasivat koko kuurojen opetuksen alueen.

Viittomakieltä käyttävän opetuksen rinnalle ilmaantui kuitenkin varsin pian puheopetus, vieläpä paikoin niin jyrkkänä, että viittomien käyttö vapaa-aikoinakin oli oppilailta kielletty. Nykyisin on puheopetus otettu käyttöön kaikkialla, missä sitä suinkin on voitu menestyksellisesti toteuttaa.

Puheopetuksen edut viittomakielellä opetukseen verraten ovat niin selvät ja kiistattomat, ettei niiden vertailua kannata ottaa edes pohdittavaksi. Kokonaan toinen kysymys on: Olisiko viittomakieltä vastaan taisteltava, olisiko sitä suvaittava vai olisiko sitä autettava ja kehitettävä?

Kaikki kuurot ja heidän kanssaan työskennelleet tietävät hyvin, että »viittomakieli on heidän äidinkielensä». Ja kuinka muuten voisi ollakaan, sillä pienellä kuurolla lapsella ei ole muuta neuvoa ajatusten vaihtamiseksi kuin näyttely, mimiikki ja viittoilu. Kouluikään tultuaan he vapaa-aikoinaan käyttävät puheen ohella viittomia asian selventämiseksi ja puheen huomaamisen helpottamiseksi, ja näin jatkuu läpi koko elämän. Sitäpaitsi suurissa kokoushuoneistoissa on mahdotonta seurata esityksiä yksinomaan huuliltaluvun avulla, elleivät viittoimet tule avuksi. Yleensäkin huuliltaluku on sekä silmiä että tarkkaavaisuutta äärimmilleen rasittavaa.

On väitetty, että viittomakieli muovaa kuuroille opetettavan puhekielen omien lakiensa mukaiseksi. Siitä syystä sitä ei ole sallittava. Onkin myönnettävä, että vanhemman polven viittomakieli seuraili puhekielestä piittaamatonta sanajärjestystään. Nykyisin kuitenkin puhekoulun käyneet kuurot ovat alkaneet käyttää yhä lisääntyvässä määrin viittomakielessään puhekielen sanajärjestystä. Selvä totuus on myös se, että lahjakkaimmat ja parhaiten puhekieltä taitavat kuurot ovat myös parhaita viittomakielen taitajia. Sitäpaitsi ei jokin kielitaito vaikeuta toisen kielen oppimista, vaikka umpimähkään heitetyn väitteen mukaan viittomakieli tekisi säännöstä poikkeuksen. Käsittääksemme on ihmiselle eduksi hallita useampia kieliä, oli sitten kysymys vaikka viittomakielestä.

Edellä sanotulla ei ole tarkoitus suositella viittomakieltä käytettäväksi puheopetuksen yhteydessä. Sehän hävittäisi tarkkaavaisuuden, jota puheopetus ja huuliltaluku vaativat, edistäisi viittomien avulla tapahtuvaa »kuiskailua» ja häiritsisi muutenkin monin tavoin puhekielen käyttöä ja sen omaksumista. Kysymys on siitä, voitaisiko puhekoulujen esim. viimeisellä luokalla varata yksi viikkotunti viittomakielen opetukselle.

Tämä kysymys on tullut ajankohtaiseksi lähinnä siitä syystä, että Helsingissä v. 1955 pidetty pohjoismainen kuurojen kongressi päätti yhtenäistyttää pohjoismaiden viittomakieltä, jonka hyväksi on tehtykin jo suuriarvoista työtä. Opettajiksi vain olisi saatava viittomakielen kaikki kysymykset tuntevat ja sitä kehittyneimmässä muodossaan hallitsevat opettajat.

Kuurojenkoulujen oppilaiden on lähdettävä koulunsa päättäneiden kohtalotovereittensa piiriin viittomakieltä taitamattomina; heidän käyttämänsä, kouluissa opittu lastenkieli herättää vain hilpeyttä, joten heidän ensimmäisenä tehtävänään on opiskella viittomakielen käyttöä ja sen ymmärtämistä. Kouluissa ohjattuina he sen sijaan astuisivat varmoina tovereittensa pariin, jopa kaikkialla pohjoismaissa ja toisivat arvokkaan lisän yhteisen viittomakielen kehittämiseksi entistään käyttökelpoisemmaksi sekä käyttämänsä puhekielen avuksi ja tueksi.

Pastori Lauri Paunun tekemän esityksen pohjalta on Suomen Kuurojen Liiton keskushallitus käsitellyt edellä selostettua kysymystä ja päättänyt tehdä kouluviranomaisille esityksen yhden viikkotunnin varaamiseksi kuurojenkoulujen ylimmillä luokilla viittoma- ja sormiaakkoskielen opettamiseksi näiden koulujen oppilaille.

1. Kuvassa nähdään Aira Kankkunen, joka toimii lastentarhan opettajana, pikku hoidokkiensa kuuloa tutkimassa ja kokeilemassa. Pöydällä on erilaisia ääntä synnyttäviä esineitä triangelista ja kukkopillistä alkaen, joiden äänen tulisi hiljaisuuteen tottunut korva erottaa — ja tavallisesti ne opitaankin erottamaan. Nyt on huilun ääni vuorossa. Kohta otetaan kädet silmiltä, ja Pentti saa osoittaa, mistä kojeesta ääni oli lähtösin.

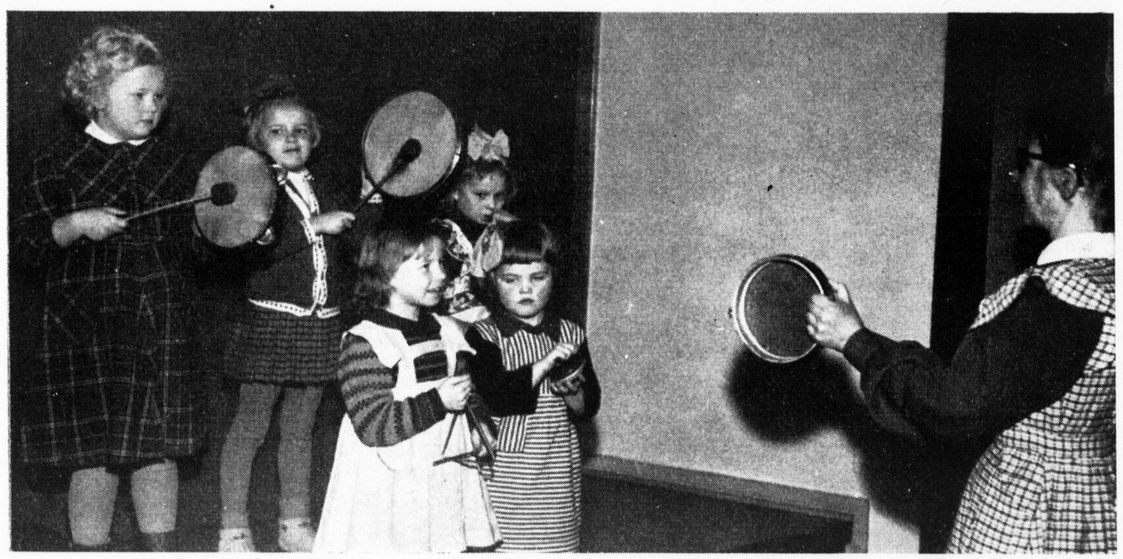

2. Entäs se tahti! Siinä nyt ovat Maijat ja Marjot muodostaneet oikean orkesterin. Koko elämämme on rytmiä sydämen lyönnistä ja kävelystä alkaen. Täytyy sitä kuuron korvankin saada rytmitajua. Tässä vielä käy kaikki helposti, kun orkesterin johtaja on edessä ja hänen esilyöntinsä nähtävissä, mutta annas, kun hän siirtyy taka-alalle — kuinkakan silloin käy? Silloin on turvauduttava vain korvan ja ehkä ilman värähtelyn apuun, mutta tämäkin vaikea harjoitus on opeteltava.

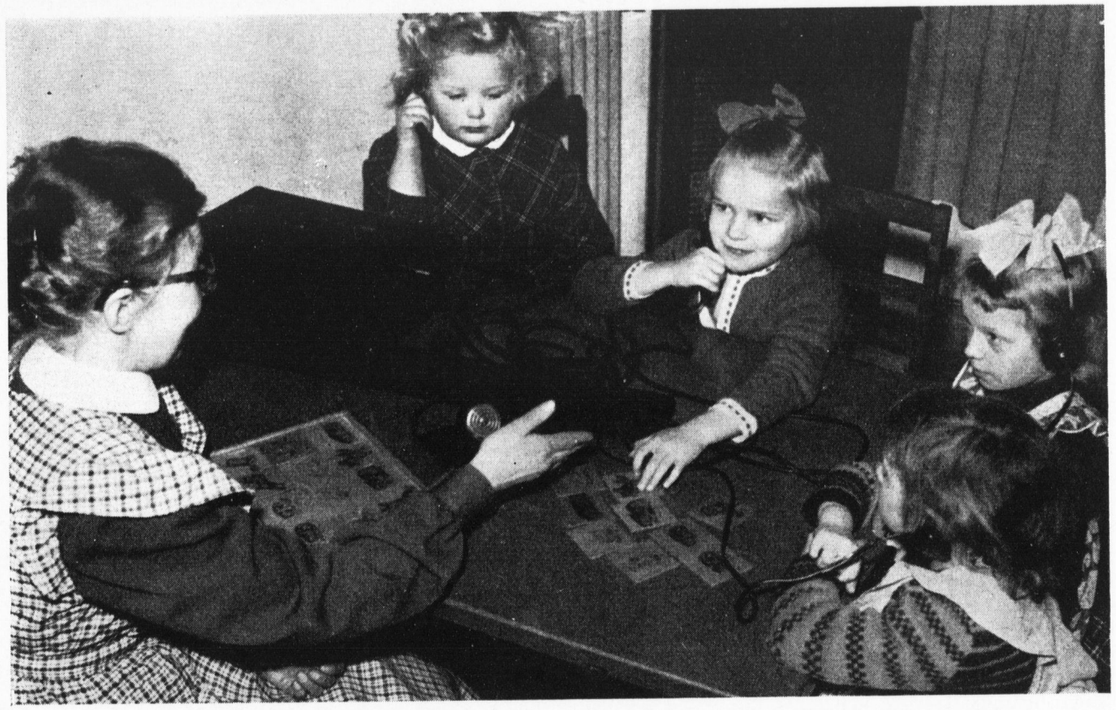

3. Jaa-ha! Nyt sitä ollaan sarjakuulolaitteen tuntumassa, vaikka luulisi että kysymyksessä on puhelinkeskus. Opettaja on sanonut mikrofoniin selvillä suun liikkeillä »Jänö syö». Leena otta tapahtumaa esittävän kuvan. Mutta onkohan sentään oikea kuva? Ilmeet ja silmät kysyvät: Ymmärsinkö oikein? Kyllä varmaan, koska opettaja on niin tyytyväisen näköinen.

Tarpeellisen harjoitusajan jälkeen lapset alkavat jäljittellä opettajansa suun liikkeitä. Vähitellen he ottavat ääntä mukaan, jolloin lapsen luonnollinen ääni pääsee oikeuksiinsa. Puhumisen tarvetta alkaa esiintyä, huomio kiintyy puhujan suukuviin, ja kuulon jäännöksiä tulee harjoitettua kielen omaksumisen yhteydessä.

Noin 2 1/2 vuotta lastentarhassa — tai sanoisimmeko esikoulussa — olleet kuurot pienokaiset ovat omaksuneet omaan käyttöönsä keskimäärin noin 50 sanaa ja ymmärtämään noin 100 sanaa tai pientä virkettä. Tietysti on suuria poikkeuksia puoleen ja toiseen tästä keskiarvosta. Joka tapauksessa on esikoulutyöstä suuri apu varsinaiselle kuurojenkoululle, kunhan ne vain saataisiin lakisääteisiksi ja kaikkia kuurojen lasten vanhempia velvoittaviksi.

TAMPEREEN KUUROJEN LASTENTARHASTA. (Kuvat vieressä ja yllä).

NUORTEN LEIRIPÄIVÄT

Kuurojen Liitto järjestää tulevana kesänä, luultavasti heinäkuun loppupuolella, viikon kestävän nuorisoleirin reippaan ulkoilun ja terveiden henkisten pyrintöjen merkeissä. On toivottavaa, että mahdollisemman moni nuori kuuro pitää mielessään tämän leirin kesälomaansa suunnitellessaan.

Oppikoulua vastaava oppilaitos kuuroille Ruotsissa

Kuurojen keskuudessa on usein tuotu esille ajatus nykyistä korkeamman opetuksen järjestämiseksi kuuroille. Onpa esitetty ajatus yhteisestä pohjoismaisesta kuurojen korkeakoulustakin. Korkeakoulu kuitenkin nähdäksemme edellyttää oppikoulua vastaavaa opiskelua. Naapurimaassamme Ruotsissa on nyt perustettu tavallaan oppikoulun alaluokkia vastaava oppilaitos kuuroille, jonka toimintaa maisteri Hilkka Airaksinen alla olevassa selostaa lähinnä sanotun koulun rehtorin Nils Malm'in oppilaiden vanhemmille osoitetun kiertokirjeen mukaan.

Kuten kansakoulujen lasten, on myös kuurojenkoulujemme lasten joukossa monia älyllisesti lahjakkaita. Lahjakkaimmat heistä kykenevät osallistumaan laajennettuun teoreettiseen koulutukseen. Kuulon puuttuminen aiheuttaa kuitenkin kielellisen kehityksen voimakkaan estymisen. Tämä vuorostaan estää kuuroa tai vahvasti kuulovikaista lasta siirtymästä tavallisiin ylempiin kouluihin. Kuuroilla ei aikaisemmin ole yleisesti ollut mahdollisuutta saada mitään koulusivistystä sen lisäksi, minkä pakollinen kuurojenkoulu antaa.

Eräissä muissa maissa, esim. Englannissa ja USA:ssa on jo kauan sitten ollut ylempiä kuurojen oppilaitoksia, niiden joukossa Gallaudet College, maailman ainoa kuurojen college. Kolmella Ruotsin kuurojenkoulujen entisellä oppilaalla on viime vuosien aikana ollut tilaisuus opiskella siellä.

Erikoista lahjakkaiden kuurojen nuorten ihmisten teoreettista jatkokoulua koskevia ehdotuksia on

tehty Ruotsin viranomaisille. Kun ehdotukset eivät aiheuttaneet mitään toimenpiteitä, otettiin ajatus käsiteltäväksi Ruotsin Partiojärjestön kuurojen ja kuulovikaisten lasten hyväksi toimivassa säätiössä (Sverige Scoutförbunds stiftelse för döva och hörelskadade barn). Partiolaiset toimeenpanivat marraskuussa 1954 suuren keräyksen tarkoituksen hyväksi. Syksyllä 1955 aloitti toimintansa Blockhusuddenin koulu, Ruotsin Partiojärjestön ylläpitämä kuuron nuorison kokeilukoulu.

Koulu toimii eräässä pienehkössä rakennuksessa Djurgårdenissa, lähellä Manillan koulua. Oppilaat, joiden koti ei ole Tukhomassa, ovat täysihoidossa hyvissä hoitokodeissa kaupungilla, tavallisesti kaksi oppilasta kussakin kodissa.

Ensimmäinen oppilasryhmä, joka nyt opiskelee kolmatta lukukauttaan koulussa, käsittää 10 kuuroa nuorta ihmistä. He kaikki ovat viihtyneet erittäin hyvin koulutyössä. Osa heistä tulee lopettamaan koulunsa tulevana keväänä kahden vuoden koulunkäynnin jälkeen. Muutamat heistä jäävät vielä kahdeksi vuodeksi jatkamaan opintoja.

Koulutukselle ei ole asetettu mitään tarkoin määriteltyä oppimäärää, ja vielä vähemmän on tahdottu määritellä koulun tarkoituksia tavallisen oppikoulun vaatimusten tapaan. Koulun tarkoitus on etupäässä lisätä oppilaiden kielitaitoa ja laajentaa heidän yleissivistystään ja siten antaa heille parempia mahdollisuuksia päästä ikäistensä kuulevien tasolle ja saada parempi lähtökohta vastaiselle toiminnalleen.

Koulun lukujärjestys käsittää ensinnäkin tavalliset kouluaineet: äidinkielen, matematiikan, kristinopin, historian, maantiedon, yhteiskuntaopin, luonnontiedon, johon kuuluvat myös fysikka ja kemia, sekä piirustuksen ja voimistelun. Näiden lisäksi kuuluvat oppiaineisiin uskonoppi, sosiaalinen kasvatus, taide ja maku sekä yksi vieras kieli, englanti. Aine, nimeltä sosiaalinen kasvatus, pyrkii ohjaamaan oppilaita käyttäytymään oikein erilaisissa tilanteissa, taide ja maku-niminen aine pyrkii kehittämään hyvän maun tietoisuutta eri suhteissa. Englannin opetuksella, joka on onnistunut hyvin ja jota oppilaat ovat harrastaneet suurella mielenkiinnolla, on suuri merkitys ruotsin kielen osaamiselle. Kaikessa opetuksessa kiinnitetään huomiota oppilaitten puheeseen: suuri tuntimäärä on varattu myös yksilöllisiin puheharjoituksiin.

Koulussa annetaan vapaaehtoista konekirjoituksen ja veiston opetusta.

Eräät koulun oppilaat saavat muun opetuksen ohella opiskella kirjeenvaihdon välityksellä koulun opettajien auttaessa — jos he apua tarvitsevat.

Kevätlukukauden alussa oli tarkoitus ryhtyä perinpohjaiseen ammatinvalinnan ohjaukseen testaamalla jokainen oppilas psykologisesti.

Koulussa on yksi vakinainen kuurojen opettaja, ja sitäpaitsi toimii joukko opettajia tuntiopettajina; useimmat heistä ovat Manillan koulun opettajia. Lääkärin- ja hampaiden hoidosta huolehtivat Manillan lääkäri ja kouluhammaslääkäri.

Ruotsin Partiojärjestöjen ja kuulovikaisten lasten hyväksi toimivan säätiön puheenjohtajana on opetusneuvos Hildur Nygren. Manillan kuurojenkoulun rehtori johtaa lähinnä säätiön alaisena koulun toimintaa.

Syyslukukaudella 1957 tapahtuu uusien oppilaiden kouluun otto. Opetus on tarjona kuurojen piirikoulujen ja Örebron puhe- ja kuulovikaisten erikoiskoulun lahjakkaille, kilpailuhaluisille ja opiskelusta kiinnostuneille oppilaille.

Opetuksesta ja oppikirjoista koituvat kustannukset maksaa kokonaan Ruotsin Partiojärjestön kuurojen ja kuulovikaisten lasten hyväksi toimiva säätiö. Säätiö huolehtii myös täysihoidosta ja lääkärin- sekä hampaiden hoidosta koituvista kuluista sekä kustantaa erinäisiä matkoja, niissä tapauksissa, joissa vanhemmat eivät voi antaa apua. Varattomuuden vuoksi ei siis kenenkään tarvitse olla koulussa ilman opiskelumahdollisuutta.

Niille oppilaille, jotka otetaan kouluun, anoo koulun johto vapautuksen jatkokouluvelvollisuudesta oikeudella siirtyä jatkokouluun koulutuksen kestäessä tai sen jälkeen, jos sitä pidetään toivottavana. Tämä merkitsee sitä, että jos oppilas jostakin syystä tahtoo keskeyttää opiskelun Blockhusuddenin koulussa, niin hänellä on oikeus siirtyä jatkokouluun ja että hänellä on sama oikeus lopetettuaan opiskelun.

Ilmoittautuminen Blockhusuddenin kouluun voi tapahtua lasten koulun rehtorille.

Kustaa Aleksanteri Somppi

Maanviljelijä Kustaa Somppi kuoli äkkiä kotonaan Nurmossa maaliskuun 7 päivän aamuna. Hän oli syntynyt Lapualla syyskuun 23 pnä 1889. Kuulonsa menetti hän 9 vuotiaana ja kävi 3 vuotta Jyväskylän kuurojenkoulua. Avioliiton hän solmi Maria Kiviniemen kanssa 1916. Sompit omistivat viljelystilan Nurmon ja Seinäjoen rajamailla, jossa uutteruudella ovat viljelleet ja rakentaneet. Kustaan lempiharrastus oli mehiläisten hoito ja toimi hän opastajanakin mehiläishoidossa.

Seinäjoen Kuurojen Yhdistys oli Kustaa Sompin rakkain harrastuksen kohde. Jo nuorena hän perusti tämän yhdistyksen joka käsitti useat Etelä-Pohjanmaan pitäjät. Yhdistyksen asioissa hän toimi tarmokkaasti kohtalotovereidensa hyväksi. Aluksi hän oli yhdistyksen sihteeri ja toimeenpaneva toimihenkilö. Sittemmin hän on monen monet vuodet toiminut yhdistyksen puheenjohtajana.

Kehittyneenä, ja syvästi uskonnollisena henkilönä, oli Somppi kuin isänä yhdistyksen jäsenille. Lukemattomilla neuvoillaan on hän opastanut jäsenistöä hyvälle elämän tielle ja ollut heille esikuvallinen johtaja. Muutama vuosi sitten osti Seinäjoen yhdistys pienen talon Seinäjoen kauppalassa. Somppi innosti jäseniä talon kunnostamisessa ja iloisena oli itse ensimäisenä mukana työssä. Yhdistyksen talon laajentamista arvokkaalle tontille suunnitteli hän viimeiseen asti, mutta suunnitelmat jäivät kesken.

Toimeliaan ja pidetyn puheenjohtajan poismeno oli suuri menetys Seinäjoen yhdistykselle. Murheellisina, mutta hänen työstään kiittäen saattavat yhdistyksen jäsenet siunaavin ajatuksin vainajaa hänen viime matkalleen.

Mitä Kuurojenyhdistysten olisi huomioonotettava vanhaa taloa ostettaessa?

Kuurojenyhdistykset ovat viimeaikoina toimineet kuumeisesti päästäkseen oman katon alle. Tämä onkin kaikinpuolin puollettavaa sillä suohan oma talo paremmat mahdollisuudet valistustoiminnalle joka kuurojen kohdalta jää suurimmaksi osaksi omatoimisuuden varaan, koska kuurot eivät voi paljonkaan hyötyä kuuleville järjestetyistä valistustilaisuuksista. Monet yhdistykset ovatkin saaneet jo hankituksi oman toimitalon ja toiset yrittävät ahkerasti kartuttaa omakotirahastoa saman päämäärän saavuttamiseksi.

Mutta ovatko nuo talokaupat aina olleet onnistuneita. Rakennusalaan perehtyneen ammattimiehen silmällä katsoen monet yhdistykset ovat joutuneet liukkaiden kiinteistövälittäjien häikäilemättömän keinottelun uhriksi. Parhaiten ovat sijoittaneet rahansa ne yhdistykset jotka ovat rakennuttaneet uuden talon, kunhan rakentaminen on tapahtunut taloudellisesti ja asiantuntemuksella, mutta vanhojen talojen kaupoissa saattaa myyjä tai välittäjä jymähyttää ostajaa niin että ostajalle voi koitua miljoonien markkojen tappio. Monet itseviisaat ostajat jotka luulevat olevansa niin ovelia ettei heitä petetä, ovat kiinteistövälittäjäin helpoimpia uhreja. Ne jotka turvautuvat rakennusalan ammattimiehen apuun talon kuntoa ja arvoa määriteltäissä välttyvät parhaiten tappioilta. Niille jotka suunnittelevat vanhan talon ostoa haluaisin tähdentää että talon arvo ei suinkaan nouse ijän mukana niinkuin jonkun harvinaisen keräilyesineen, vaan talon arvosta on vuosittain vähennettävä eli kuoletettava määrätty osa. Tämä kuoletussumma lasketaan jakamalla talon rakennuskustannukset sillä ajalla jonka rakennuksen oletetaan kestävän. Jos on kysymyksessä uusi puutalo jonka kestävyysajaksi voisi ottaa 30 vuotta jaetaan rakennuskustannukset luvulla 30 ja osamäärä vähennetään vuosittain talon arvosta. Tämä kuoletussumma olisi lisättävä talon vuotuisiin pitokustannuksiin. Huomaamme että kuoletussumma nousee sitä suuremmaksi mitä lyhempi on talon kestävyys. Jos esim. ostaisimme vanhan talon jonka kestävyydeksi voisi arvioida enää korkeintaan 10 vuotta ja maksaisimme siitä 3 miljoonaa olisi kuoletus vuodessa 300.000 mk. Kun tähän lisätään pääoman korko ja rakennuksen hoito ja kunnossapitokustannukset saamme vuotuiskustannuksiksi n. 500.000 mk. Siitä tulee kuukauden osalle yli 40.000 mk. Talosta olisi siis saatava vuokraa vähintäin tuo 40.000 mk kuukaudessa että talon pito kannattaisi. Näin suurta vuokraa ei kuitenkaan kukaan nykyisen asuntopulankaan aikana maksaisi talosta joka sijaitsee kaukana maaseudulla ja jossa ei ole mitään mukavuuksia. Voimme päätellä että 3 milj. mk ei ole talon oikea arvo vaan talon todellinen arvo on monta kertaa pienempi. Voidaan sanoa että rakennuksen arvo olisi laskettava sen tuottaman puhtaan tulon mukaan. Puhtaan tulon pitäisi olla niin suuri että se riittää koroksi taloon sijoitetulle pääomalle. Jos taloon sijoitettu pääoma ei anna niin suurta korkoa kuin mitä pankki maksaisi samansuuruisesta talletuksesta niin olisi edullisempaa myydä talo ja sijoittaa rahat pankkiin. Tuloksi on kuitenkin katsottava myöskin se hyöty minkä yhdistys saa käyttäessään taloa omiin tarkoituksiinsa. Hyödyn rahalliseksi arvoksi lasketaan tällöin se vuokra jonka yhdistys joutuisi maksamaan vuokratessaan vastaavanlaisen kokouspaikan muualta. Jos yhdistys kokoontuu harvoin ja kokouspaikan vuokra on halpa, olisi oman talon pito kannattamatonta ellei taloa voitaisi vuokrata toisille sellaisesta vuokrasta että se peittää kulut ja antaa vielä riittävän koron siihen sijoitetulle pääomalle. Nämä ovatkin seikkoja jotka olisi otettava huomioon ennen talon ostoa. Usein voi sattua että jos talo on jo vanha, sen korjauskustannukset nousisivat niin suuriksi että sen pito kävisi kannattamattomaksi vaikka sen saisi ilmaiseksi. Sillä olisi silloin enää vain polttopuun arvo. On siis syytä suhtautua äärimmäisen varovasti kaikkiin myytäväksi tarjottuihin vanhoihin taloihin eikä uskoa liukaskielistä myyjää joka lavertelee kauniista maisemista y.m. luonnonihanuuksista jotka ovat n.s. vapaita luonnontuotteita koska niitä saavat kaikki ilman maksua silmin ihailla. Myös tonttikaupoissa on syytä olla varovainen sillä tiedossani on sellainen tapaus että Kuurojen yhdistykselle on myyty katumaaksi määrätty tontti jolle ei saanut rakentaa. Tästä koitui yhdistykselle paljon tappiota sillä kaupunki voi pakkolunastaa katumaan hyvin halvasta hinnasta. Ennen tonttikaupan tekoa on siis syytä ottaa selvää saako tontille rakentaa. Myöskin olisi saatava selvyys siitä onko tontilla kiinnityksiä tai muita rasituksia joiden perusteella tontti voidaan ulosmitata myyjän velasta.

Olenkin tässä jo pääpiirteittäin esittänyt varteen otettavimmat seikat ja toivon että kuurojen yhdistykset osaisivat vastedes käyttää taloudellisesti ne haltuunsa saamat varat joiden ansaitsemiseksi monet ovat paljon vaivaa nähneet ja tässä mielessä toivon parhainta menestystä kuurojenyhdistysten omakotitoiminnalle.

Sulo Tihula.

SUOMEN Kuurojen Liitto järjestää tulevana kesänä, mahdollisesti kesäkuun 24 — heinäkuun 3 p:vien välisenä aikana perheen äitien lomapäivät. Asiasta tarkemmin toukokuun Kuurojen Lehdessä.

Suunnitelmallista epäjärjestystä

Haastattelu, erikoisesti Kuurojen Lehteä varten laatinut Uuras Luuta.

Seutukunnallamme elelee tunnettu yksityisoppinut epäjärjestysmies Jeremias Nirimula, jonka harkitut epäjärjestykseen suuntautuvat mietelmät ovat laajalle levinneet maakunnassamme. Saadaksemme myös kuuron kansan tietoisuuteen tämän lahjakkuuden rohkenimme eräänä päivänä pistäytyä Nirimulan kotona pyytääksemme pientä haastattelua.

Löysimmekin Nirimulan kotosalla kamarin nurkkauksesta, missä hän kodikkaan näköisesti istui nojatuolissa jalat pöydällä ja kädessään kirja nurinpäin, jota hän peilin avulla luki oikealta vasemmalle.

— Tjaa, sanoi Nirimula esitettyämme haastattelupyyntömme, en oikein tiedä mikä kiinnostaisi lehtenne lukijakuntaa.

— Ehkäpä selitätte miksi luette kirjaanne tuolla, sanoisimmeko, epäjärjestysmäisellä tavalla.

— Järjestyksen vuoksi, aion aloittaa hebrean kielen opiskelun ja sitä luetaan kuten tunnettua oikealta vasemmalle. Harjoituksen vuoksi luen aluksi omaa kieltämme samaan tapaan kääntämällä ensin kirja nurin ja peilin avulla kirjaimet tulevat silmiin oikeinpäin, mutta lukeminen on suoritettava oikealta alkaen. Muuten, tässä Nirmula alkoi innokkaasti selailla kirjaansa, muuten tämä on oikein hauska kirja, vaikka on näytelmä ja peräti 2400 vuotta vanha.

Nirimula aikoi lukea otteen kirjasta, mutta keskeytimme hänet sanomalla, että kuuro kansa lukee pelkästään opettavaisia tietokirjoja.

— Jaa, sanoi hän pettyneesti.

— Mitä ajattelette liittomme uudesta sääntöehdotuksesta. Ojensimme hänelle asiaa käsittelevän kirjoituksen.

Nirimula luki otsa rypyssä ja aivot raskaisiin mietteisiin vajonneina. Lopetettuaan lukemisensa hän kohotti silmänsä kattoon ikäänkuin auttaakseen ajatuksiaan nousemaan normaalille tasolle. Senjälkeen hän ripeästi tarttui äskeiseen kirjaansa ja ilahtuneesti lausahti:

— Tästähän löytyy kohta, joka on aivan samaa kuin mielipiteeni. Hän selaili kirjaa kuumeisen kiihkeästi kostuttaen välillä punertavanvalkoisella kielellään sormenpäitään.

— Tämän näytelmän on kirjoittanut Aristofanes Kreikassa, Ateenassa v. 450 eKr. Siinä kuvataan kuinka eräs utelias tunkeutui Sokrateen kouluun. Nyt Nirimula löysi etsimänsä kohdan ja luki kappaleen:

Utelias: Miks nuo (oppilaat) taas katsoo maata pyllyt pystyssä?

Opas: He syvyyksiä maan mielii tarkastaa.

Utelias: Miks takapuolet sitten tähyy taivaaseen?

Opas: Ne tähtitiedettä ominpäin harrastaa.

Tähän Nirimula lopetti ja loi meihin odottavan silmäyksen.

— Anteeksi, sanoimme, emme vain ymmärrä mitä tuolla on tekemistä liittomme sääntöjen kanssa.

Nirimula nousi ja käveli ominaisella tavallaan muutaman kerran edestakaisin lattialla. Sitten hän pysähtyi kädet pistettyinä henskeleiden alle, sormenpäät miettivästi vastakkain.

— Jaa, aloitti hän, sanoisin, että liittonne toinen pää on kohti vakaata maan kamaraa ja toinen pää suuntautuu taivasta ja pilvilinnoja kohti.

Jatk. seur. num.

LIITTOMME UUTISIA

KESKUSHALLITUKSEN kokouksessa 10. 2. 57 päätettiin esittää kouluviranomaisille, että viittomakieli otettaisiin oppiaineeksi kuurojenkoulujen ylimmillä luokilla erityisenä viikkotuntina.

Suruadresseja päätettiin painattaa 2.500 kpl. suomalaisia ja 500 kpl. ruotsalaisia. Myyntihinta kuorineen 300 mk kpl.

Myyntiasiamiesten palkkio sekä onnittelu- että suruadresseilta korotettiin 20 %:ksi.

Kirjeensulkijamerkkejä päätettiin painattaa myytäväksi 1.000 kpl. 40 merkin arkkia. Hinta 200 mk koko arkilta (5:— merkiltä). Myyntiasiamiesten palkkio vähintään 5 arkilta on 20 %.

Hengellisen työn tehostamiseksi päätettiin kolehtivaroista varata 80.000 mk käytettäväksi maallikkopuhujien lähettämiseksi kuurojen hengellisiin tilaisuuksiin.

Järvenpään Raamattuopistossa pidettävien kuurojen hengellisten kurssien järjestämiseksi myönnettiin pappiemme käyttöön kolehtivaroista 50.000 mk.

Aikaisemmin tehdyn päätöksen mukaisesti on Kolehtirahaston vapaana olevat varat sijoitettu inflation varalta seuraaviin osakkeisiin: 100 kpl. Enso-Gutzeit 240.435 mk, 1.000 kpl. PYP 240.000 mk ja 1.000 kpl. KOP 317.694 mk. Yhteensä 768.541 mk.

Hyväksyttiin tarpeelliset muutokset v:n 1957 tulo- ja menoarvioon, samoin tulo- ja menoarvio vuodelle 1958.

Hyväksyttiin suunnitelma vanhojen yhdistystoimihenkilöiden filmaamisesta liiton elokuva-arkistoon ja myönnettiin tässä tarkoituksessa filmien ostoon 10.000 mk. Filmausjalusta katsottiin myös tarpeelliseksi hankkia. Filmaukset suorittaa liiton sihteeri matkoillaan eri paikkakunnilla.

Invaliidisäätiön maatalouskoulun johtokuntaan kuuroja koskevia asioita käsiteltäessä valittiin liiton edustajaksi maatalousteknikko Jaakko Väisälä, varalle teol. ylioppilas Eino Savisaari.

Lisäksi käsiteltiin muita juoksevia asioita.

Liiton sihteerin matkat huhtikuulla:

5 p:nä Seinäjoella
13 » Tyrväällä
14 » Raumalla
28 » Hämeenlinnassa

Lisäksi tulee tehtäväksi muitakin matkoja, joiden ajankohtaa ei vielä ole tiedossa.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.

APRIL | 61 ÅRGÅNG | Nr 4 - 1957

Gudstjänsten — en högtidsstund

Det hände i Jerusalem. Maria och Josef är på väg till templet. De skall bära fram sin lilla son inför Herren. För en dryg månad sedan fick Han namnet Jesus. Det skedde vid omskärelsen. Och nu skall föräldrarna i lydnad för lagen frambära ett reningsoffer. Maria skall bli »kyrktagen» — en judisk sed som levat kvar också i vår kyrka ända fram till vår tid. Kyndelsmässodagen kallas ju också Jungfru Maria kyrkogångsdag.

Men det är inte bara Maria och Josef och Jesusbarnet, som är på väg till templet den här dagen. Genom andens tillskyndelse kommer också Simeon dit. Gud har lovat honom att han skall få se Messias innan han dör. Nu tar han jublande barnet i sin famn och ur djupet av sitt hjärta lovprisar han Gud. Sedan dess har Simeons lovsång »Nunc dimittis» varit en av de mest älskade och använda hymnerna i det kyrkliga gudstjänstlivet.

»Mina ögon hava sett din frälsning», utropar Simeon. Ljuder den sången också i vårt inre, då vi är i Guds hus? Blir våra gudstjänstbesök högtidsstunder, då vi tillsammans med den övriga församlingen möter Herren Kristus? Får Han rena våra hjärtan, helga våra tankar och föda lovsång i vårt innersta? Vi behöver inte bli »kyrktagna», renade genom en yttre ceremoni. Men Herren Kristus vill i sin kyrka rena oss från alla synd. Han vill ta ifrån oss allt det som tynger vårt samvete, och förstör vårt liv. Och Han vill föda inom oss en lovsång, som har sin grund i att vi har sett Guds frälsning.

Det kommer tider då lovsången dör bort eller åtminstone avtar i styrka. Ack, om jag finge se Guds frälsning och uppleva Guds närhet mera påtagligt och överväldigande! När vi tänker så skall vi komma ihåg att Simeon var en gammal man då han första gången fick se Jesus. Han hade väntat länge på Israels tröst. Han fick se Messias. Gud sviker inte det Han har lovat. Och Gud har lovat: »Den som söker han »vinner». Låt oss därför söka Gud i Hans tempel.

En gång skall vi åtminstone få skåda Honom ansikte mot ansikte. Det blir den stora kyrkogången i Guds rike.

Allt fattas — intet fattas

Pastor Samuel Keller i Tyskland blev en gång svårt sjuk. Han hade fruktansvärda smärtor. Han kunde inte sova på natten och hans själ greps av svår oro. — Över hans säng hängde tavla med bibelspråket: »Herren är min herde, mig skall intet fattas.» Nu fick han syn på det och tänkte: Det är lögn, ty nu fattas mig allt. Vad är min tro värd? Är icke alltsammans svindel? — På kvällen sade läkaren till hans hustru, att det nu snart är det slut med honom.

Men mitt i den svåra kampen kom plötsligt den tanken: Hör inte det lilla fåret herden till, även om det är sjukt? Älskar inte herden just det lilla sjuka fåret? Vad fattas dig? Salig blir du också med din sjuka kropp! — »Liksom genom ett under blev hela mitt nervsystem lugnat», skriver han. »En outsäglig salighet grep mig vid den tanken: Det förbliver dock vid det gamla. Jag har funnit den lugna platsen mitt i stormen. Med ens kände jag inga smärtor mer. Och snart hade jag somnat. Då jag åter vaknade upp, sade jag till min hustru: Nu är jag frisk. Var snäll och ge mig te och skopor.»

Då läkaren kom, sade han: »Ja nu kommer ni förstås att säga, att er Gud gjort under, medan det ju endast är er järnnatur som på ett för oss oförkarligt sätt har hjälpt sig själv». Men jag gjorde endast en avböjande rörelse med handen och lät doktorn behålla sina tankar. Jag hade lärt mig omigen vad jag redan förut visste, att ingenting, absolut ingenting längre kan skilja mig från Jesus Kristus. Inte ångest, inte bekymmer, nej ingenting. Mig skall intet fattas, ty min Frälsare håller sig till mig, även om jag är för svag att hålla mig till honom.

Den blindes fönster

Då den första blindanstalten i Amerika skulle byggas, brydde man sig inte om att sätta in några fönster. Man måste spara pengar. Och man tänkte, att de blinda kunde ju ingenting se. De behövde inget solsken och inget solljus. Fönster för de blinda behövdes inte!

När huset var färdigt, flyttade så de blinda in. Men de började snart att bli bleka och sjukliga. Två av dem dog. Vad berodde allt detta på? Kanske var orsaken den, att det fattades solljus i rummen?

Och nu beslöt man att sätta in fönster i hela huset. Och se, då började ansiktena få en frisk färg. Det blev en glad sinnesstämning hos de blinda. Hälsa och kraft vände åter. Solens kraft gjorde allt gott igen.

Ja, så är det alltid. Hela naturen behöver ljus och värme från solen. Tänk bara som exempel på potatisen i en mörk källare, eller på träden i en mörk skog. Allt sträcker sig upp mot ljuset. Utan solen är det omöjligt växa. Utan solsken mognar inte frukten. Den smakar bitter.

Men nu måste vi också fråga: vem ger åt vår inre människa kraft, ljus, värme? Det finns en bibelvers som säger: Herren Gud är sol och sköld (Psalt. 84:12) — solen i våra hjärtan. Så är det: den som vänder sig ifrån Gud, han har inget ljus för sitt inre liv. — Det är mycket lätt säga: jag ser ingen sol därute. Om du nämligen sluter dina ögon, så är ju solen borta. Solen kan ju också dölja sig bakom molnen. Var och en vet dock, att solen finns där. — På samma sätt är det med Gud. Han finns alltid. Han har skapat världen. Han vårdar den också. Han ger min själ ny kraft.

Låt oss tänka på allt detta inte minst nu, när solen strålar så varm där ute i naturen. Gud är vår hjärtesol. Han gör vårt liv friskt och sunt. Ja, vi kan t.o.m. med Guds hjälp bli som små solsken, som kan bringa åt andra människor kraft och glädje.

(B. Stoevesand i
»Wegweiser zu Christus, Berlin).

SJUÅRING TÄNDE PÅ TRÖSKHUS

En sjuårig dövstum gosse antände den 15 februari i Punkaharju ett stort tröskhus som brann ned till grunden jämte allt lösöre. Skadorna stiger till två miljoner mark medan försäkringarna är betydligt lägre.

LÄGERDAGAR FÖR UNGA

Finlands Dövas Förbund arrangerar inkommande sommar, troligen i slutet av juli, ett veckolångt ungdomsläger för döva med hurtigt friluftsliv med ett inslag av att endligt och intellektuellt strävande.

Det är att hoppas att så många döva ungdomar som möjligt inrikta sin semester till den tidpunkt då ungdomslägret hålles.

UTLANDSNYTT

BULGARIEN

Den första skolan för döva instiftades 1889. Numera är skolgången kostnadsfri och obligatorisk. Landet har omkr. 3.700 döva.

DANMARK

Danske dövas landsforbund kommer om allt går efter beräkning, att ordna ett landslotteri i stil med det SDR redan avverkat. Danskarna kommer emellertid att gå ännu längre, lotteriet kommer att omfatta 200.000 lotter à 2:— kr. Ett svindlande tal när lotterna skall slutsäljas under 2 månader. Att de döva själva inte kan gå i land med en sådan väldig organisation, utan måste ha hjälp av hörande, är klart, men så har de också lyckats få många höga spetsar med i sin lotteristyrelse. Man märker bl. a. direktör Erik Leuning i socialdepartementet, radiochefen Karl Bjarnhof, rektor Asger Holm m. fl. Endast 2 döva är med: Konstruktör Ole Plum och typograf K. B. Fjorböge.

I Danmark hade de senaste åren livligt frekventerade högskolekurser hållits på somrarna. 1957 har kursen omändrats till en föreningsledarekurs. 2—3 föreningslerade skall deltaga. Vi i Sverige är alltså inte ensamma om att ordna en sådan kurs och blir inte heller de första.

Landsförbundet i Danmark håller sin kongress under maj månad i Herning.

»DÖVSTUMMEFÖRENINGEN AF 1866» 90 ÅR. Den 18 november fyllde en av nordens mest kända föreningar för döva »Dövstummeföreningen af 1866» i Köpenhamn nittio år. Föreningen grundades år 1866 av den 36 årige skomakarmästaren och hantverkarläraren Ole Jörgensen som då grundade den första föreningen för döva i Danmark. Föreningens historia är lång och intressant, den kan man utförligt få läsa i novembernumret av Dövebladet. Vi här i Finland be att få förena oss i de många lyckönskningar som strömmat till den ärevördiga föreningen vid Brohusgade.

ENGLAND

Den 27 mars i fjol invigde hertigen av Edinburgh ett nytt skolhem för döv ungdom i Wembley. Han avtäckte samtidigt en minnesplatta i förhallen. Med hjälp av tolk pratade han med de döva ungdomarna.

RUMÄNIEN

Omvårdnaden av de döva omhänderhas av ministeriet för social- och sjukvård. I landet finns 24 skolor med ett elevantal av 2,600 döva. Enligt uppgift kan eleverna välja bland 43 olika yrken.

TJECKOSLOVAKIEN

Av landets 8.000 döva är 5.000 medlemmar i De handikappades förbund. (De blinda och invaliderna är också anslutna, vilket framgår av namnet.) Denna sammanslutning har också hand om sportutövningen.

TYSKLAND

Som tidigare nämnts ämnar Tyskland försöka bli arrangör för 3:e världskongressen. Om landet får uppdraget är Berlin tänkt som förläggningsort.

OBSERVERA! DÖVA FRIMÄRKSAMLARE! Ernst Barth, redaktör av (den tyska) Dövas Almanack 1958, ämnar tillfoga denna bok också en förteckning av all världens frimärksamlare. Döva samlare ombedes insända sina adresser och önskningar till Ernst Barth, (24 a) Hamburg 22, Lachnerstrasse 3a, I r. Västtyskland.

FÖRSAMLINGSMEDDELANDEN

Vigda:

Lagerkarlen Olavi Matias Hakanen och fröken Seija Sinikka Hellevi Mäkinen, båda från Tammerfors, Lielahti. Vigda 10. 2. 1957.

Döpta:

Antero Allan, född 25. 6. 1956. Föräldrar jordbrukaren Allan Arvid Rannikko och hans hustru Liisi Sinikka, f. Rinne, Tusby, Rusutjärvi. Döpt av kyrkoherde O. Laitinen.

Timo Tapani, född den 10. 10. 1956. Föräldrar: litografen Tapani Matti Laurila och hans hustru Ulla Elisabeth, f. Elomaa, från Helsingfors.

Tuula Maritta, f. 8. 11. 1956. Föräldrar: metallsågaren Arvo Anselm Heiniluoma och hans hustru Lahja Aliisa, f. Nurmikivi, från Björneborg.

Kaj Wolmar, f. 6. 11. 1956. Föräldrar: filaren Bertel Wilhelm Wickholm och hans hustru Mirjam Annikki, f. Syvälähde från Helsinge.

Pekka Juhani, f. 15. 1. 1957. Föräldrar: bokbindaren Jarmo Olavi Narmala och hans hustru Reetta-Liisa, f. Holopainen, från Tavastehus.

Pertti Tapani, f. 30. 9. 1956 Föräldrar: Aarne Johannes Tarvainen och hans hustru Helmi Dagmar, f. Hansen-Haug från Toholampi. Döpt av kyrkoherde Niilo N. Mattila.

Sirpa Anneli, f. 7. 12. 1956. Föräldrar: arbetaren Eljas Virkkunen och hans hustru Hilma, f. Piirainen, från Uleåborg.

Rättelse: Merja Sinikka Leikas. Födelsetiden i föregående församlingsär meddelandet felaktig. Barnet är född 4. 7. 1956.

Döda:

Den 3 februari 1957 avled i Lauritsala Lyyli Laitiainen.

Värdinnan Hanna Savisaari, f. Kaatiala, född 19. 7. 1877, död den 3. 1. 1957 i Alavus.

Maija Sisko Kemppainen, född 5. 7. 1934, död den 8. 10. 1956 i Kuusamo.

DE DÖVAS PRÄSTERS ADRESSER:

Prosten Otto A. Myyryläinen, St. Michel, Jääkärinkatu 25. Tel. 3303.

Pastor Heikki Hyvärinen, Uleåborg, Kirkkokatu 17 C 35. Tel. 4640.

Pastor Lauri Paunu, Helsingfors, Bangatan 5 A 1. Tel. 664 835.

DIAKONISSORNAS ADRESSER:

Syster Eeva Malmila, Helsingfors, Gustavsgatan 3 A 4, tel 77 77 32 och fru Anni Jokelainen, Helsingfors, Grönnäsgatan 1 A 21, tel. 77 97 60.

Syster Kirsti Raitio, Åbo, Parkgatan 13 A 4. Tel. 20 535.

Syster Aira Kankkunen, Tammerfors, Messukylä, Seurakuntatalo. Tel. Messukylä 273. Syster Aili Rönkkömäki, Uleåborg, Torikatu 27 B. Tel. 5339.

Syster Mirjam Tiilikainen, Kuopio, Kalliokatu 52. Tel. 4218.

Syster Sohvi Oinonen, Jyväskylä, Rajakatu 26 B. 28

Syster Annikki Väisänen, Tavastehus, Hätilä, Seurakuntatalo.

Syster Aili Lehtolainen, Riihimäki, Seurakuntatalo. Tel. 3587.

FRÅN HEMLANDET

DÖD. Den 18 januari avled i Harjavalta fru Alina Vilhelmina Munter.

JAKOBSTADS DÖVAS FÖRENING höll sitt årsmöte den 10 februari och besöktes av 23 medlemmar. De närvarande hälsades välkomma av föreningens ordförande Anton Hellöre, som därefter förklarade mötet öppnat.

Till mötets ordförande utsågs Anton Hellöre och till sekreterare Saga Mattsson.

Årsberättelsen och kassaredovisningen föredrogos och godkändes, varefter styrelsen beviljades ansvarsfrihet.

Till föreningens ordförande för år 1957 återvaldes Anton Hellöre och till styrelsemedlemmar Tyyne Fagerlund (viceordförande), Saga Mattsson (sekreterare), Paul Lindberg (kassör) och Elmer Norrbäck (ledamot), den sistnämnde nyvald. Suppleanter blevo Alf Bjong och Margareta Jansson. Till revisorer valdes Karl Mattsson och Per Björkvik med Aina Hellöre som ersättare. Till uppbördsman valdes Isidor Fagerlund. Buffetsvärdinna blev Margareta Jansson med Aina Hellöre som medhjälp.

Till föreningens representant vid Finlands Dövas Förbunds årsmöte den 24 mars i Jyväskylä valdes Anton Hellöre med Aili Lindberg som ersättare.

Mötet beslöt att bilda ett de Dövas Kyrkoråd och till dess medlemmar valdes Karl Mattsson, Isidor Fagerlund, Aina Hellöre och Saga Mattsson.

HELSINGFORS DÖVAS FÖRENING hade sitt årsmöte den 3 februari. Sedan ordföranden Hj. Sandblom förklarat mötet öppnat, valdes till mötets ordförande hr Br. Mouton med hr P. Laurila som protokollförare. Verksamhets- och revisionsberättelserna godkändes och styrelsen beviljades full ansvarsfrihet för det gångna årets verksamhet. Till föreningens ordförande återvaldes enhälligt herr Hj. Sandblom. Till styrelsen valdes Torsten Rikström, Aura Ahlbäck, pastor Lauri Paunu, Br. Mouton, Börje Ahlbäck och Carl-Erik Martola. Suppleanter blevo Aino Rosenberg och Janne Lehtimäki. Till revisorer utsågos de föregående,

nämligen ekonomiechef E. Toivio och hr P. Miettinen med Ole Ahlbäck och Vald. Holmberg som ersättare.

Vid konstituerandet av styrelsen utsågs till viceordförande hr Mouton, till sekreterare fru Aura Ahlbäck och till kassör och uppbördsman hr Rikström, som tillika även sköter klubbmästarens syssla. Till bibliotekarie valdes hr Eino Karilas.

ÅBO DÖVAS FÖRENINGS årsmöte hölls den 13 januari i dövskolan. Närvarande voro ett 80-tal medlemmar. Mötöt öppnades av ordförande U. Lehtimäki. Till att leda mötets förhandlingar valdes hr T. Väisänen och till att föra protokollet fru Sirpa Kostiainen. Den avgående styrelsen och och kassören beviljades revisions- och ansvarsfrihet.

Till ordförande för det innevarande året återvaldes hr U. Lehtimäki. Till styrelsen valdes följande: Elias Savisaari (viceordförande och kassör), sekreterare Sirpa Kostiainen, Thorleif Heinrichs (uppbördsman), Kerttu Palmunen (huvudvärdinna) och Erkki Keski-Levijoki med Aili Paavola och Sauli Isomäki som suppleanter. Till nöjeskommittens ledare valdes Pentti Kostiainen. Till andliga kommitten valdes Elias Savisaari, syster Raitio, Eino Savisaari, Siiri Isomäki och E. Raitanen.

IDROTTSNYTT

TÄVLINGSINBJUDAN. Härmed ha vi äran inbjuda alla SKUL underlydande föreningar till till deltagande i SKUL:s korgbollsmästerskapstävlingar, som tillika äro uttagningar till VM-spelen i Milano, vilka vi med vederbörligt tillstånd arrangera i Helsingfors den 6—7 april. Program:

Lördagen den 6. 4. kl. 14 i finska samskolan, Nervandergatan 13.

Söndagen 7. 4. Tävlingsplatsen och tiden meddelas vid lördagsmatcherna och festen.

Anmälan om deltagande bör sändas senast den 24 mars till adress: De Dövas Idrottsklubb Hero, Elisbetsgatan 27 a 8, Helsingfors.

Med korgbollshälsning
Helsingfors Dövas Idrottsklubb H e r o

I samband med korgbollsmästerskapen anordnar IK Hero samkväm lördagen den 6 april kl. 19 i Balders festsal, Alexandersgatan 12.

SKUL:s ORDINARIE ÅRSMÖTE hålles den 28 april kl. 10 i Helsingfors. Mötesplats är Helsingfors Dövas Förenings lokal, Elisabetsgatan 27 A 8. Förbundsrådets medlemmar inbjudes till detta möte.

Enligt stadgarnas 14 § har de till SKUL anslutna föreningarnas representanter rösträtt sålunda att för vart 20-tal medlemmar får begagnas 1 röst. Endast medlemmar som erlagt stadgeenlig års- eller annan medlemsavgift beaktas. Föreningarnas representanter böra avsända sina fullmakter före den 15 april till SKUL:s sekreterare. SKUL erlägger tur- och returavgiften för en representant för varje förening samt därutöver dagsarvode.

Diskussionsfrågor, vilka ämnas ventileras vid detta möte, kunna insändas till SKUL:s sekreterare före den 15 april. Förbundsstyrelsen förbehåller sig rätten att gallra och granska de insända förslagen.

SHACKNYTT

FINLANDS DÖVAS SCHACKFÖRBUNDS

årsmöte hålles i Jyväskylä i därvarande dövskola den 20 april kl. 15. Till behandling de i stadgarna nämnda ärendena angående årsmötet. Diskussionsfrågor för mötet kunna inlämnas före den 31 mars till sekr. A. E. Saarinen, Kervo, Keravan Kirjapaino.

Styrelsen.

FAMILJENYTT

70 ÅR fyller den 24. 4. herr Janne L e h t i m ä k i, Helsingfors.

60 ÅR fyllde den 15 mars timmermannen Uriel H a r a l d, Socklot.

50 ÅR fyllde den 14 februari jordbrukaren Vilho S a a s t a m o i n e n i Hyvinge.

50 ÅR fyllde den 20 januari fru Hilma O j a l a i Kervo.

MÖTEN

KYRKODAGAR för döva hålles den 5—7 april i Vasa. Till tillfället har biskop Lehtinen i Lappo inbjudits.

HELSINGFORS DÖVAS FÖRENING anordnar samkväm med gott och trevligt program påsklördagen den 20 april kl. 19 i föreningslokalen, Elisabetsgatan 27. Hjärtligt välkomna från när och fjärran!

FINLANDS Dövas Förbund anordnar inkommande sommar, troligen under tiden 24 juni — 3 juli semesterdagar för familjemödrar. Närmare i majnumret.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

U t g i v a r e : *Finlands Dövas förbund r.f.*
H u v u d r e d a k t ö r : *Urho Kierimo,* Åbo, Dövskolan. Tel. 11 490.
R e d. s e k r.: *Rurik Pitkänen,* Helsingfors, Elisabetsg. 27 E. 10. Tel. 38 154.
S v e n s k p r. r e d.: *Börje Ahlbäck,* Helsingfors, Stora Robertsg. 1 A 5. Tel. 24 159.
E x p e d i t i o n : Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154. P o s t g i r o : 6825.
P r e n u m e r a t i o n s p r i s 1 9 5 7 : 1/1 årg. mk 400:—, till utlandet mk 500:—.

Eräs käyntimme

Aluksi haluan mainita, että Kotkassakin muutama kuuro kokoontuu, joka maanantai diakoniaompeluseuraan Seurakuntatalolle, lukumäärä vaihdellen 4—6 kuuroa. Kuulevia on enempi ja johtajana toimii rovastin rouva Martta Valtari. Jokainen kuuro joka on ollut vuoden päivät ompeluseurassa tuntuu viihtyvän ja on saanut uutta virikettä elämäänsä. On ollut juhlia kodittomille, myyjäiset, käyntiä vierailulla toisissa ompeluseuroissa ynnä muuta, mutta tämä eräs käyntimme Haminan Poitsilan kansanopistolla on lähtemättömästi jäänyt mieleemme, josta olemme kiitollisia rouva Valtarille ja muille ystävillemme.

Oli tammikuun 27 päivä, jolloin teimme retken Haminan Poitsilaan jonne meitä oli pyydetty. Meitä oli 17—18 henkeä, mukaanluettuna 3 kuuroa. Pahaksi onneksi toiset kuurot olivat jääneet pois jostain syystä.

Kellon lähetessä 13 kokoonnuimme linja-autoasemalle ja sieltä autoon, joka kiidätti meidät muitten matkustajien ohella Poitsilan tienhaaraan ja jalkakyydillä kävelimme lopun matkaa. Ilma oli kolea ja lumiräntää satoi, mutta mieli oli vireä sillä halusimme nähdä kansanopiston ja sen elämää. Perille tullessamme oli meitä vastassa ovella johtajatar Mia Tiusanen, joka toivotti vieraansa sydämellisesti tervetulleiksi. Ja niin olimme tulleet kuin rakkaaseen kotiimme. Alkuun johtajatar Tiusanen kertoi kansanopiston synnystä, sen vaiheista ja sen elämästä. Tulkkina toimi meille rouva Hellin Karvonen,. Selostus oli mielenkiintoinen, jota jokainen kuunteli hartaasti ja halusi kuulla lisää. Mainitakseni kansanopiston synnystä, kirjoitan, että sen ovat perustaneet Eva ja Mikael Nyberg.

Mainitsen, että Eva Nyberg oli Sakari Topeliuksen sisar. Se opisto oli aluksi Jamilahdessa 10 km Sortavalan kaupungista ja toimi Inkerin ja Itä-Karjalan tytöille. Ja sinne oli paljon pyrkijöitä. Se aluksi toimi tavallisena kouluna ennenkuin se muutettiin kristilliseksi kansanopistoksi. Eva ja Mikael Nyberg mielessä kyti 20 vuotta ajatus saada perustaa kansanopisto ja niin se alkoi elää 10 markasta ja hiljalleen iti ja kasvoi ja niin elämä alkoi mennä eteenpäin että se lopullisesti valmistui vuonna 1939 ja muutettiin kristilliseksi kansanopistoksi. Samana vuonna alkoi talvisota ja niin täytyi opistonkin evakoitua. Ja tuli välirauha v. 1940 ja opisto kaikessa toivossaan palasi entisille sijoilleen joulukuussa. Ja toisen sodan syttyessä oli jätettävä kaikki. Tämä viimeinen lähtö oli kaikkein raskain. Jokainen niin oppilas kuin opettajatkin joutuivat eri puolille Suomea ja opiston arvokkaimmat tavarat saivat lojua siellä ja täällä. Suurin osa jäi sinne rajan taa. Opettajien mielessä kyti saada kokoon opiston oma kansa ja niin he saivat viimein ostettua Haminan Poitsilasta erään vanhan herraskartanon joka oli lottien talona. Omin voimin ovat kunnostaneet taloa ja hoitaneet puutarhaa, vierasta voimaa ei ole tarvittu. Täällä Poitsilassa elää vielä Sakari Topeliuksen veljentyttären tytär perheineen, joka on siellä terveyssisarena ja laulun opettajana, Nuorivaara, Lilli-Ann.

Poitsilan kansanopistolla on paljon mielenkiintoista nähtävää, on Sakari Topeliuksen muutama muistoesine ja vanhat kaapit, astiastot ynnä muut. Oppilaitten ihastuttavia töitä saimme nähdä kangaspuissa ja silmäillä oppilashuoneisiin ynnä muihin. Voimakkaimman vaikutuksen teki yksi huone koruttomassa yksinkertaisuudessaan rukoushuone rukousalttarineen ja seinään sijoitettuine isoine ristineen. Tässä opistossa on oppilaita nykyään eri puolilta Suomea ja opetus on käytännöllistä. Kesäisin se toimii vanhusten lepopaikkana.

Lopuksi pastori Heikki Immonen valaisi opiston elämää kesäisin näyttämällä filmiä.

Päivä alkoi hiljalleen siirtyä iltaan ja oli aika palata takaisin kaupunkiin ja niin sanoimme jälleennäkemiset opistolle ja sen asukkaille ja meidät toivotettiin tervetulleiksi uudelleen. Tästä vierailusta jäi mieleen kauniit muistot ja me jokainen halusimme sydämessämme nähdä uudelleen sen. Kuurot etsikää jotain kaunista, jota löytyy, joka rikastuttaisi elämän sisältöä ja tiedon nälkää.

Eräs joukosta.

Vaasan Puuvilla vietti 100-vuotisjuhlaansa 25. 8. 56. Kuvassa tehtaan palveluksessa olevia kuuroja, joista kuusi sai mitalin uskollisesta palveluksesta.

MUISTA LEHDISTÄ

MEILTÄ PYYDETÄÄN TILAA KUUROJEN PUOLESTA

Sosialidemokraatti 27. 1. 57.

Maassamme on tiettävästi noin 5000 kansalaista jotka ovat joko syntymästään saakka olleet kuuroja tai aivan ensi elinvuosiensa aikana menettäneet kuulonsa. Lasten kuulon menetyksen syyt ovat niin moninaiset, että emme tässä ryhdy niitä selvittämään, mutta mainitsemme isorokon voittamisen jälkeen suurimpana syynä olevan joko synnynnäisen kuurouden tai erittäin korkean kuumeen aiheuttamat taudit, varsinkin aivokuumeen. Sellaista kuurouden aiheuttajaa kuin syntymätrauma, ei ole vielä selvitetty.

Puhekieli opitaan jäljittelyn avulla. Kun kuuro lapsi ei kuule ympäristössään esitettyä kieltä, niin hän jää mykäksi. Kuuleva yhteiskunta liittää helposti tähän vammaan myös tyhmyyden. Tässä rinnastuksessa on totta vain se, että kielen hallinnan puute estää kuuron pysymistä eteenpäin rientävän kehityksen tasolla.

Kuurojenkoulut tekevät vaivalloista ja raskasta työtään antaakseen näille vaikean kohtalon saaneille lapsille puhekielen. Tämän alan työntekijöille on annettu »karu maa» viljeltäväksi. Suomen Kuurojen Liitto on moneen otteeseen huomauttanut valtiovaltaa siitä, että tällekin alalle olisi työntekijöitä liiettävä. Kuitenkin siellä on nyt jälleen työntekijäin puute edessä. — Ja kysymys on vain siitä, kannattaako kansakoulunopettajan uhrata kaksi vuotta tälle vaativalle erikoisalalle valmistuakseen.

Hiljaisten kuurojen puolesta olisi asetettava monia muitakin kysymyksiä. Yksi tärkeimmistä on avioliittolakimme § 12. Vuoden 1929 avioliittolaki kieltää kahden kuuron välisen avioliiton, jos molempien kuurous on synnynnäinen. Myöhemmin sitä on korjattu vain perinnöllistä kuuroutta koskevaksi.

Kuurojen lukumääräinen osuus koko maailman väestöstä on arvioitu yhdeksi promilleksi (1/1000). Sama suhdeluku pitää paikkansa myös täällä Suomessa. Missään muualla, Saksaa ja Suomea lukuunottamatta, ei lainsäädäntö ole puuttunut kuurojen keskeiseen avioitumiseen. Kuuroja koskeva avioitumiskielto pyrkii vähentämään kuurojen lukumäärää. Tällä lailla ei kuitenkaan ole saavutettu tulosta. Tämä käy ilmi jo siitä, että vuodesta 1929 lähtien on koko maassa tiettävästi vain kolme tapausta, joihin on sovellutettu tätä kieltoa. Kun lain voimassaolon aikana on koko maassa solmittu noin 750 kuurojen keskeistä avioliittoa, niin nähdään, että laki käytännössä on pelkkää teoretisointia eikä edes nimellisesti vaikuta kuurojen lukumäärän vähenemiseen maassamme.

Sitäpaitsi ovat sekä käytäntö että tiede osoittaneet, että kuurojenkoulujemme oppilaat tulevat kuulevain eikä suinkaan kuurojen kansalaistemme joukosta. Kouluhallitukselta pyydetty tärkeä tilasto antaa varmaankin selvät numerot nähtäväksemme. Tämä tärkeä tilasto tulee myöskin helpottamaan niin lääkintöhallituksen kuin lainsäätäjäinkin kannanottoa ratkaisuja tehdessään.

Joka tapauksessa meidän on syytä toivoa, että lainsäätäjämme korjaavat sen epäoikeudenmukaisuuden, mistä kuurot kansalaisemme ovat saaneet aiheen katkeroitua. He ovat valistuneina ja työllään itsensä elättävinä sekä kansakuntamme rakentavina ihmisinä joutuneet tässä asiassa kuulevan yhteiskunnan holhoukseen, jota he eivät tarvitse.

Tunnustus on annettava kansamme eduskunnalle siitä, että se oli kehoittanut hallitusta ryhtymään toimenpiteisiin kuurojen pikkulasten opetuksen järjestämiseksi jo ennen heidän varsinaista kouluikäänsä. Sama tunnustus ja kiitos kuuluu myös hiljattain edesmenneelle presidentti Paasikivelle, joka 18. 12. 1953 oli kehoittanut hallitusta ryhtymään eduskunnan esittämiin toimenpiteisiin. Uudessa oppivelvollisuuslain ehdotuksessa näemme tosin merkkejä näiden toivomusten varteen ottamisesta, mutta hallituksen otteista tässä asiassa puuttuu kuitenkin jotain sellaista, mitä oli odotettu. — Vieläkin lakitekstissämme esiintyy sana »kuuromykkä», vaikka kaikki kulttuurikansat ovat vastaavan nimen muuttaneet sanaksi — kuuro.

Kuurojenkoulut, joita maassamme on kaikkiaan kuusi, ovat pääasiassa peräisin viime vuosisadan vaihteen ajoilta. Näistä ajoista on väkilukumme noussut huomattavasti ja kuurojen suhteellinen lukumäärä lähimain vastaavasti, joskin parantunut terveydenhoito on suhdetta pienentänyt. Kun näitä kouluja ei ole laajennettu eikä uusia koulutaloja rakennettu, niin on tilan puute kuurojenkouluissa käynyt vaikeaksi ongelmaksi. Oppilasmäärät kuurojenkoulujen luokilla on täytynyt korottaa äärimmilleen, ja muihin tarkoituksiin tarkoitetut tilat on ollut varattava luokkahuoneiksi. — Puute on myös sarjakuuntelulaitteista, joita tarvittaisiin näiden koulujen kaikille luokille, koska suurimmalla osalla oppilaista on kuulon jätteitä, joita voitaisiin käyttää hyväksi opetustyössä.

Marraskuun lopulla 1955 valtioneuvosto asetti komitean maamme huonokuuloisten kuntouttamisen kokonaisratkaisua varten. Komitean työlle lienee vahingoksi, ettei siihen oltu kutsuttu ainoatakaan ammattimiestä vaikeimmin kuulovikaisten työalalta, kuurojen opetusalan asiantuntijaa. Sanotaanhan, että »huonokuuloisten opetus on kuurojen opetusta sen lievimmässä merkityksessä». Toivottavaa tietenkin on, että tämä komitea kaikesta huolimatta onnistuu tehtävässään sellaisissakin vaikeissa ratkaisuissa, joissa on vedettävä raja huonokuuloisuuden ja kuurouden välillä. Huonokuuloisten kuntouttaminen on tärkeä yhteiskunnallinen kysymys, joka olisi hoidettava, mutta myös kuurojen — niin lasten kuin varttuneemmankin väen — asialle olisi kiinnitettävä huomiota, jotta heidän asiaansa mahdollisesti haittaavat epäkohdat tulisivat oikaistuiksi.

Merkkipäiviä

50 VUOTTA täytti 20 pnä tammik. rouva HILMA OJALA Keravalla. Hän on kuulunut Keravan Kuurojen kerhoon monia vuosia ja viimeksi on hän hoitanut tunnollisesti ja vaivojaan säästämättä kerhon puheenjohtajan tehtäviä. Luonteeltaan avuliaana työn ihmisenä sekä iloisena kristittynä on hän voittanut paljon ystäviä myös kuulevien ihmisten keskuudessa. Päivästä muodostuikin rva Ojalalle unohtumaton juhla, kun kuurot ja kuulevat ystävät tulivat häntä onnittelemaan. Eniten hän iloitsi Jumalan siunauksesta joka täytti hänen kotinsa ja sydämensä. Hänen sydämessään soikin juhlapäivänä laulun sanat: »Voittoon, voittoon viepi veri Jeesuksen, viepi jokaisen. Suuri Jumalamme onpi voimanamme, joka totteleepi, voittaa ainiaan». Tämä kannustaa jatkamaan elämän matkaa taivasta kohti, perille asti. L. H:n.

Urheilua

KILPAILUKUTSU

Täten on meillä kunnia kutsua kaikkia SKUL:n alaisia seuroja jäsentensä kautta osallistumaan liiton

KORIPALLOMESTARUUS
ja
M.M. KATSASTUSKILPAILIUHIN

jotka asianomaisella luvalla järjestetään Helsingissä huhtikuun 6—7 p:nä.

OHJELMA:

Lauantai 6. 4. klo 14.00 Suomalaisessa yhteiskoulussa Nervanderinkatu 13.

Sunnuntai 7. 4. Kilpailupaikka ja aika ilmoitetaan ottelupaikalla ja juhlassa.

Ilmoittautumiset on lähetettävä viimeistään maaliskuun 24 p. mennessä osoitteella Liisankatu 27. A. 8.

Palloterveisin
H:gin Kuurojen Urheiluseura Hero r.y.

H:gin Kuurojen Urheiluseura Heron iltajuhla on lauantaina huhtikuun 6 p:nä klo 19 Balderin juhlasalissa, Aleksanterinkatu 12.

OULUN Ryhti järjestää hauskat Vappukarnevaalit 30 pnä huhtikuuta Kuurojen talossa Koskitie 19 alkaen klo 19. Tervetuloa joukolla Ouluun Vapun viettoon. Ryhti ei järjestä tänä vuonna Juhannusvalvojaisia.

MAALISKUUN numerossa ilmoitettiin että »Sisu» järjestää Vapun vastaanottajaiset Kaakon kulman Kerhohuoneustossa. Mutta nyt on asia hiukan muuttunut sillä puheista huoneustoa ei voidakaan saada vaan Vapun vastaanottajaiset pidetään Kuurojen Yhd. omassa talossa Suonionkatu 13. alkaen klo 18 huhtikuun 30 pnä. Hauska ohjelma. Leikkiä y.m. Tervetuloa

---

50 VUOTTA täytti helmikuun 14 pnä maanviljelijä Vilho Saastamoinen Hyvinkäällä.

60 VUOTTA täyttää 10. 4. kemigrafi KNUT ROSENBERG Helsingistä.

70 VUOTTA täyttää 24. 4. herra JANNE LEHTIMÄKI Helsingistä.

60 VUOTTA täyttää huhtikuun 26 pnä rouva OLGA MATTILA Kotkassa Rouva Mattila tunnetaan Kotkan Kuurojen Yhdistyksen monivuotisena emäntänä. Luonteeltaan iloisena ja sopeutuvana on hän saanut paljon ystäviä Kotkan kuurojen parissa. Nuorelle 60 vuotiaalle tulkoon vielä monen monia onnellisia vuosia.

URHEILUVÄEN ANSIOMITALEJA

jakoi Opetusministeriö helmikuun 26:na Ivar Vilskmanin päivänä. Niistä tulivat osallisiksi mm. seuraavat kuurot:

Hopeinen ansiomitali kullatuin ristein

Vainola, Lauri Kustaa, taiteilija, Hausjärvi, synt. 1888.

Pronssinen ansiomitali

Kattainen, Matti, asentaja, Tampere, synt. 1903.

Nieminen, Martta, neiti, Helsinki synt. 1906.

Onnittelemme mitalien saajiea, jotka ovat toimihenkilöinä ja aktiiviurheilijoina aikoinaan kunnostautuneet työssä kuurojen urheilun hyväksi.

KUUROJEN Kunnon vuosikokous pidettiin tammikuun 19 pnä Kuurojenkoululla. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Pentti Pärnänen Mikkelistä ja sihteeriksi Aarne Holopainen. Vuosi- ja tilikertomukset hyväksyttiin. Seuran puheenjohtajaksi valittiin Toivo Oksman, varapuheenjohtajaksi Aleks. Savolainen, sihteeriksi Maija Oksman, rahastonhoitajaksi Väinö Pelli ja jäsenmaksujen kerääjäksi Aarne Holopainen.

Tilintarkastajina ovat: Åke Sohlström ja Anna-Liisa Peltonen. Edustajaksi S.K.U.L:n vuosikokoukseen valittiin A. Savolainen.

Shakkia

SUOMEN Kuurojen Shakkiliiton vuosikokous pidetään Jyväskylässä Kuurojenkoululla huhtikuun 20 pnä klo 15. Esillä sääntöjen määräämät asiat. Keskustelukysymykset pyydämme lähettämään ennen maaliskuun 31 pvää, osoitteella: Edvard Saarinen Kerava, Keravan kirjapaino.

JOHTOKUNTA.

HUHTIKUUN 6 pnä on ohjelmallinen illanvietto ja 7 pnä jäsenten shakkikilpailut, kivääriammuntaa y.m. hauskaa. Tervetuloa.

Oulun Kuurojen Shakkikerho Turna.

WELLAKSEN vuosikokous pidettiin tammikuun 19 p:nä Vaasassa Kuurojen Valistustalossa. Saapuvilla oli yli 40 henkeä.

Kokouksen avasi Wellaksen puheenjohtaja Heino Niemelä ja lausui jäsenet tervetulleiksi.

Vuosikokouksen puheenjohtajaksi valittiin Arvo Koskela ja sihteeriksi Teuvo Taimisto.

Pöytäkirjantarkastajiksi valittiin Helmi Nordberg ja Meeri Vankka.

Vuosikertomuksen luki Maija-Liisa Niemelä ja tilikertomuksen B. E. Södergård. Johtokunnalle ja rahastonhoitajalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus. Wellaksen puheenjohtajaksi valittiin Heino Niemelä yksimielisesti. Johtokuntaan valittiin varapuheenjohtajaksi ja rahastonhoitajaksi Bror-Erik Södergård, sihteeriksi Teuvo Taimisto, jäsenkirjuriksi Reino Perä, kalustonhoitajaksi Alf Södergård, Meeri Vankka ja Saima Södergård, varalle Veli Passi ja Paul Ahlskog ja Kaarina Palomäki.

Tilintarkastajiksi valittiin Arvo Koskela ja Viljo Laitinen.

Jäsenmaksu päätettiin korottaa miehiltä 200:— ja naisilta 150:—.

Liiton edustajaksi valittiin Heino Niemelä, varalle Teuvo Taimisto.

Huvitoimikunnan kokoonkutsujaksi valittiin Reino Perä.

Wellaksen osoite on Vaasa-Palosaari Käsityöläiskatu 6.

TAMPEREEN Kuurot Urheilijat-seuran vuosikokouksessa valittiin seuran puheenjohtajaksi edelleen Matti Kattainen sekä johtokunnan muiksi jäseniksi J. Valli, E. Helminen, T. Vähänen, L. Lahtinen, Martta Kattainen ja Saara Kasper. Edustajiksi Suomen Kuurojen Urheiluliiton kokoukseen valittiin Matti Kattainen ja Eero Helminen. Seuran 50-vuotisjuhla pidetään heinäkuussa SKUL:n yleisurheilumestaruuskisojen yhteydessä. Näissä kilpailuissa valitaan myös edustajat Milanossa pidettäviin kuurojen maailmanmestaruuskisoihin.

Vuosikokouksen jälkeen pitämässään kokouksessa valitsi johtokunta varapuheenjohtajakseen J. Vallin, sihteeriksi E. Helmisen ja rahastonhoitajaksi T. Vähäsen.

Kokouksia

VAASAN Kuurojen Kirkkopäivät pidetään huhtikuun 5-6-7 pnä Vaasassa. Tilaisuuteen on kutsuttu Lapuan Piispa Lehtinen.

KOTKAN Kuurojen Yhdistyksen illanvietto pidetään Kotkassa Nuorisokerhon huoneustossa lauantaina 6 pnä huhtikuuta alkaen klo 18. Ohjelmassa selostus Liiton vuosikokouksesta y.m.

RAUMALLA pidetään kuurojen kokous huhtikuun 14 pnä klo 12 Partiotalossa. Liiton sihteeri Rurik Pitkänen saapuu tilaisuuteen. Kongressifilmi esitetään. Kaikki jäsenet kokoon.

HKY 1895 HDF

HELSINGIN KUUROJEN YHDISTYS järjestää illanvieton hyvällä ja hauskalla ohjelmalla pääsiäissunnuntaina 21 pnä huhtikuuta klo 19 omassa huoneustossa, Liisankatu 27 A. 8.

Läheltä ja kaukaa ovat sydämellisesti tervetulleita.

PORIN Kuurojen Yhdistys järjestää Pääsiäisjuhlan 1 ja 2 Pääsiäispäivänä. Puhujista ilmoitetaan myöhemmin.

LAHDEN Kuurojen Yhdistys järjestää illanvieton Vappuaattona huhtikuun 30 pnä klo 19 Yhteiskoululla.

Esitelmäpäivät Lahdessa syyskuun 7—8 pnä.

OULUN Kuurojen Yhdistyksen esitelmäpäivät pidetään omassa talossa Koskitie 19 A. toukokuun 4—5 pnä. Toimittaja Rurik Pitkänen saapuu ja Matti Kattaista koitetaan saada ongella Ouluun. Yötä saa olla omassa talossa. Ei liinavaatteita mukaan. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

KEMIN Kuurojen Yhdistyksen 15 vuotisjuhlaa vietetään Kemissä toukokuun 11-12 pnä Kemin

---

KILPAILUKUTSU. Täten on meillä kunnia kutsua SKSL:n alaisten seurojen B-luokan pelaajia KANSALLISIIN SHAKKI-KELLOTURNAUSKILPAILUIHIN, jotka asianomaisella luvalla järjestetään Helsingissä toukokuun 11 p:nä, alk. klo 15 Helsingin Kuurojen Yhdistyksellä.

Osanottomaksu on 250 mk pelaajalta.

HUOM.! Mestaruusluokan pelaajilla ei osanottooikeutta.

Palkintoja jaetaan I-III sekä herra E. Putkosen lahjoittama B-luokan kiertopokaali.

Ilmoittautumiset lähetettävä viimeist. huhtikuun 30 p:vään mennessä os.: Herra Kalle Hämäläinen, Aino Acktentie 10 B 15, Helsinki.

Shakkiterveisin

HELSINGIN KUUROJEN YHDISTYKSEN SHAKKIKERHO

Kalle Hämäläinen, puheenj., Arvo Sihvola, siht.

H.K.Y:n Shakkikerho järjestää samana iltana klo 19 illanvieton. Hyvä ohjelma. Tervetuloa!

Kotimaasta

RADALLA KÄVELIJÄ JUNAN ALLE

Maanantaina 11. 2. klo 8.05 jäi junan n:o 63 alle Ruukin asemalla pohjoisvaihteen luona radalla kävellyt kuuromykkä työmies Esko Ilmari Rauhala. Hän kuoli heti. Rauhala oli kotoisin Ruukista ja syntynyt 20. 10. -26.

Kuurot, välttäkää radalla kulkemista.

TAMMIKUUN 18 pnä kuoli Harjavallan sairaalassa rouva Alina Vilhelmiina Munter o.s. Frii. Hän oli syntynyt Eurajoella ja käynyt Eurajoen Hauhon kuurojen viittomakoulua, jossa opettajana toimi Mimmi Taistomaa

Muutettuaan Poriin meni hän naimisiin työmies Fredrik Munterin kanssa. Miehensä kuoltua hoiti hän monia vuosia omaa kotiansa Vähällä Raumalla.

PORIN seurakuntien aistiviallissisareksi on valittu sisar Elvi Hokkanen. Hän on aikaisemmin harjoitellut viittomakieltä Helsingin kuurojen parissa. Sisar Hokkanen astuu virkaansa Porissa heti kun huoneustokysymys on järjestyksessä.

SEINÄJOEN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidettiin 3 pnä helmikuuta, omassa talossa Tähtikatu 42. Saapuvilla oli 60 jäsentä.

Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin edelleen Kustaa Somppi varapuheenjohtajaksi Matti Turja, sihteeriksi Sulo Mäkelä, rahastonhoitajaksi Kustaa Somppi. Muina jäseninä: Paavo Saarikoski ja Katri Ristimäki.

Hengellisten juhlien toimikuntaan: Kustaa Somppi, Matti Turja, Alli Härmä, Antti Härmä ja Elin Ojaniemi.

Edustajaksi Liiton vuosikokoukseen Matti Turja, varalle V. Homi.

FORSSAN Kuurojen Kerhon vuosikokous pidettiin 10 pnä helmikuuta. Kerhon puheenjohtaja omisti muutaman sanan Mauno Luodon muistolle, joka viikko ennen vuosikokousta oli saanut äkkiä ijäisyyskutsun. Hänen muistoaan kunnioitettiin hetken hiljaisuudella.

Vuosikokousta johti Voitto Leppänen Helsingistä ja pöytäkirjaa piti nti Helena Marttila.

Puheenjohtajaksi valittiin edelleen rva Anna Lilja, varapuheenjohtajaksi hra Lauri Lilja, sihteeriksi nti Helena Marttila ja rahastonhoitajaksi Elisa Vieno.

Työväentalolla, alkaen klo. 18. Toimittaja Pitkänen tulee. Elokuvaesityksiä. Toivotaan myös Matti Kattaista. Tervetuloa suurella joukolla.

KOTKAN Kuurojen Yhdistyksen 50-vuotisjuhlaa vietetään Kotkassa myöhemmin ilmoitettavassa paikassa 26 pnä lokakuuta 1957.

Esitelmäpäivät ovat sunnuntaina 27 pnä lokakuuta. Paikasta ilmoitetaan kesällä, Yhteensattumisen välttämiseksi pyydetään muita yhdistyksiä huomioimaan tämä aika.

TYRVÄÄN Kuurojen yhdistys »Heffata» r.y:n vuosikokous pidettiin omassa talossa Vammalan kauppalassa helmikuun 10 pnä.

Alussa emäntä Elsa Ritala piti lyhyen hartauspuheen ja kokouksen avasi yhdistyksen puheenjohtaja Tauno Kuutti. Vuosikokousta johtamaan valittiin op. Kerttu Lomma ja sihteeriksi Heimo Valtonen.

Hyväksyttiin toiminta- ja tilikertomukset Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin uudelleen Tauno Kuutti ja samoin johtokuntaan valittiin uudelleen entiset jäsenet Elsa Ritala, Elli Pajunen, Tapio Tirkkonen ja Yrjö Hisso, varalle Väinö Kerminen, Helvi Hannula. Tilintarkastajiksi rouvat Ilona Mattila ja Kerttu Lomma, varalle toimittaja Rurik Pitkänen ja Antero Gröndahl, edustajiksi Suomen Kuurojen Liiton vuosikokoukseen Tauno Kuutti ja Tapio Tirkkonen.

Vuoden 1957:n toimintasuunnitelma hyväksyttiin, samoin talousarvio, joka päättyy 450.000 markkaan.

HELSINGIN Kuurojen Yhdistys piti vuosikokouksensa helmikuun 3 pnä. Puheenjohtaja Hj. Sandblomin avattua kokouksen, valittiin kokouksen puheenjohtajaksi kirjaltaja Br. Mouton ja sihteeriksi litografi P. Laurila. Toiminta- ja tilikertomukset hyväksyttiin ja johtokunnalle annettiin tili- ja vastuuvapaus. Yhdistyksen puheenjohtajaksi valitiin yksinmielisesti edelleenkin kerra Hj. Sandblom. Johtokuntaan tulivat valituiksi Torsten Rikström, Aura Ahlbäck, past. Lauri Paunu, Br. Mouton, Börje Ahlbäck ja Carl-Eric Martola. Varalle Aino Rosenberg ja Janne Lehtimäki. Tilintarkastajiksi valittiin uudelleen talouspäällikkö E. Toivio ja herra P. Miettinen, varalle Ole Ahlbäck ja Vald. Holmberg.

Johtokunta valitsi keskuudestaan varapuheenjohtajaksi Br. Moutonin, sihteeriksi Aura Ahlbäckin, rahastonhoitajaksi ja jäsenkirjuriksi Torsten Rikströmin, jolle myös annettiin kerhomestarin toimi. Kirjastonhoitajaksi valitiin Eino Karilas.

HAAPAJÄRVEN Kuurojen yhdistyksen vuosikokous pidettiin loppiaisena. Kokouksen avasi Hannes T u o m a a l a. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Suomen Kuurojen Liiton sihteeri Rurik P i t k ä n e n, Helsingistä.

Esitettiin vuosi ja tilikertomukset sekä myönnettiin vastuullisille tilivapaus. Puheenjohtajaksi kuluvalle vuodelle valittiin Hannes Tuomaala. Johtokuntaan tulivat varapuh.joht. Mikko Haapala, siht. Elsa Saarela, rah.hoit. Toivo Ring ja jäsenkirjuriksi Ville Poikkimäki, varalle Helvi Tuomaala ja Toivo Kivirinta Edustajaksi Suomen Kuurojen Liiton vuosikokoukseen valittiin. Elsa Saarela ja Toivo Ring. Tilintarkastajiksi valittiin Rurik Pitkänen ja Olavi Saarela, varalle Julius Huumonen. Päätettiin anoa oikeusministeriöltä yhdistykseen nimenmuuttoa Haapajärven Kuurot r.y:ksi.

LOPPIAISJUHLAT Porissa. Huonohkosta säästä huolimatta saapui juhlapaikalle, yhdistyksen omaan kotiin, jo lauantai-iltana runsaslukuinen joukko ystäviä. Kauniisti koristeltu juhlasali otti kirkkaasti tuikkivine kynttilöineen juhlavieraat vastaan. Juhla aloitettiin yhdistyksen oman kuoron esittämällä

laululla. Varapuheenjohtaja Artturi Eliasson lausui vieraat sydämellisesti tervetulleiksi.

Porin Puuvillatehtaalla on ollut työssä ja on nykyisin, useita kuuroja. Siksi olikin mielenkiintoista kuulla diakoni Y. Aholan esitystä tehtaan perustamisesta ja sen vaiheista aina nykypäiviin asti. Past. L. Paunu kertoili pohjoismaisten kuuromykkäpappien neuvottelupäivistä, joiden tarkoituksena oli parantaa yhteisten viittomien ymmärtämistä veljesmaiden välillä. Samalla nähtiin useita uusia, käytäntöön otettavia sovittuja viittomamerkkejä. Kahvitauon jälkeen Martti Lankonen viittoi kertomuksen. Vakavan ja opettavaisen esitelmän rakkaudesta piti ylioppilas Eino Savisaari. Annettu lupaus on pidettävä pyhänä. Kun yhteiselämä perustetaan Kristuskalliolle, on avioliitto onnellinen ja kestää ajan myrskyissä. Suurella tarkkuudella seurattiin vakavaa esitystä. Past. Paunu näytti elokuvan, jossa Åvikon vanhainkodin herttaisia asukkaita nähtiin työssä ja levossa. — Ilta lopetettiin kiitosrukouksella.

Talvisen sunnuntaiaamun kirkkaassa valaistuksessa riennettiin omaan kotiin jumalanpalvelukseen. Virsilaulun jälkeen past. Paunu puhui Matt. 2: 1—12 johdosta. Past. V. Takala puhui ja viittoi kirkkaasta tähdestä, joka johti paimenia Jeeuslapsen luo. Johtakoon sama tähti meitä kuurojakin etsimään Jeesusta. Paljon siunausta saatiin tästä jumalanpalveluksesta. Kiitos ja kunnia Herralle.

Väliajan jälkeinen ohjelma aloitettiin jälleen laululla. Rovasti P. O. Ekko puhui kolmenlaisista ihmisistä. Niistä jotka uskovat Jeesukseen ja seuraavat hänen askeliaan. Niistä jotka uskovat häneen, vaan eivät seuraa. Kolmannet eivät ollenkaan usko. Kuinka on meidän laitamme? Seuraammeko me Jeesusta? Vai olemmeko toisten ja kolmansien kaltaisia? Jumala auttakoon meitä, että olisimme totisia Jeesuksen seuraajia. — Rouva Helga Hurttila esitti kauniin, vaikuttavan runon. Viisi lapsukaista tuli yksitellen, palava kynttilä kädessä, asettaen ne jalustaan. Heillä oli rinnassaan Kirjaimet J,O,U,L,U. Herkästi ja vavisten lapsukaiset viittoivat mitä kukin kirjain tahtoo kuulijoille sanoa ja lopuksi lauloivat joululaulun. Tämän jälkeen viisi terveyssisarkoululaista astui esiin ja hämmästytti juhlavieraita selvällä viittomakielellä ja laulaen esittämällä »Joulu joulu tullut on» ja »Maa on niin kaunis». Väliajalla nautittiin Porin Kuurojen auttajayhdistyksen tarjoamat kahvit. Maanvilj. Kallio puhui siitä kuinka meillä, varsinkin nuorilla, on maailmassa monenlaisia vaaroja. »Nuoret väsyvät ja vaipuvat, mutta ne jotka Herraan turvaavat, saavat uuden voiman.»

Valaisevan ja laajan esitelmän aiheesta: kuinka vietämme vapaa-aikamme, piti yliopp. Savisaari. Paljon ja hyödyllistä voimme aikaansaada, jos oikein käytämme vapaa-aikamme. Neiti Enni Kuusilinnan esittämän runon jälkeen iloinen joulupukki kurkisti oven takaa, tiedustellen saako tulla sisälle. Luvan saatuaan hän kertoili pulkan kaatuneen tiellä, jolloin lahjakontin sisältö oli vähällä kokonaan pudota, mutta hän sai sen kuitenkin kiinni. Olisi ollut ikävä tulla lasten luo ilman lahjoja. — Vielä saimme nähdä elokuvan lähetyssaarnaaja Livingstonen elämästä pakanamailla. Juhla lopetettiin past. Paunun pitämällä rukouksella. I. N.

Sydämelliset kiitokseni kaikille jotka muistivat minua merkkipäivänäni.

Arvo Leimu.

Kiitän sydämellisesti kaikki jotka muistivat minua 50 vuotispäivänäni.

Hilma Ojala.

Lausun lämpimät Kiitokseni H:gin Kuurojen Yhdistykselle, Raittiusseuralle sekä kaikille niille henkilöille jotka ystävyyden ja hyvien ajatusten merkeissä olivat läsnä rakkaan puolisoni Olli Ollikan siunaustilaisuudessa, sekä ovat ottaneet osaa syvään suruuni.

Ida Ollikka

Kunnioitettu

monivuotinen Puheenjohtajamme

KUSTAA ALEKSANTERI SOMPPI

synt. Lapualla 23. 9. 1889, kuoli äkkiä kotonaan Nurmossa 7. 3. 1957, jättäen kaipaamaan laajan ystäväpiirin.

Kiitollisuudella muistaen

Seinäjoen Kuurojen Yhdistys

KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

62. vuosikerta 1957

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Päätoimittaja: URHO KIERIMO, Turku, Kuurojenkoulu. Puh. 11 490.

Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.

Toimituskunta: Katri Pitkänen, Maila Paunu.

Toimitus ja konttori: H:ki, Liisank. 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen edellisen kuukauden 1 päivää. Muotokuvista seurattava 500:— maksu.

Tilaushinta: Koko vuodelta 1956 kotimaassa ja Pohjoismaissa 500:—, ulkomaille 600:—. Tilattavissa kaikista postitoimistoista.

Ilmoitushinnat: Lähempiä tietoja saa puh. 38 154. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:—. Kuolinilmoitukset 500:—.

Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tai rahastonhoitaja Eero Laamaselle, os. Malminrinne 2 A 14, Helsinki. Puh. 36 678.

Käyttäkää kuurojen hyväksi kirjeenvaihdossanne kauniita

KIRJEENSULKIJAMERKKEJÄ

Hinta 5:— kpl.

40 merkin arkki 200:—

Myyjiä otetaan.

Yhdistykset ja yksityiset saavat tilata niitä os.:

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 - Helsinki

Postisiirtot. 6825

KÄYTTÄKÄÄ OMAN LIITTONNE

SURUADRESSEJA

HINTA 300 MK

NIITÄ ON SAATAVANA YHDISTYSTENNE
MYYJILLÄ SEKÄ TOIMISTOSSAMME

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 - Helsinki

Postisiirtot. 6825

Aino Maino

Tampereen Trikoo Oy.

Korsetti- ja trikootuotteiden erikoisliike

Siro

Hämeenkatu 24

SMK

SUOMEN MAANVILJELIJÄIN KAUPPA OY.

Suosikaa lehtemme ilmoittajia!

KUDOS OY

TAMPERE

Suurravintolamme Hämeenkatu 26 ja monet ravintolamme eri puolilla kaupunkia palvelevat Teitä

Tuotanto

TAMPERE

AUTTILA OY

RAKENNUSLIIKE

Aleksanterinkatu 26 A - Tampere

Tampereen Arpatehdas

Näsilinnankatu 18

Keskisen Rakennusliike Oy

Tampere - Hämeenpuisto 27

KOTIKALUSTAMO OY

Näsilinnank. 22 - Tampere

Rakennustoimisto

TÄHTINEN & SOLA OY

TAMPERE

KULTASEPÄNLIIKE

A. VASAMA OY

TAMPERE

HUSQVARNA

— laatuompelukone

Kauppakirjapaino Oy. Helsinki 1957